

מסכת סוכה --- פסוקים

מנה"מ אמר רבה דאמר קרא (ויקרא כג, מג) למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה	סוכה ב:א
רבי זירא אמר מהכא (ישעיהו ד, ו) וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות	סוכה ב:א
ורבא אמר מהכא (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו שבעת ימים אמרה תורה כל שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי עד עשרים אמה אדם עושה דירתו עראי למעלה מעשרים אמה אין אדם עושה דירתו עראי אלא דירת קבע	סוכה ב:א
ותניא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדה שכינה למטה ולא עלו משה ואליהו למרום שנאמר (תהלים קטו, טז) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם	סוכה ה:א
ולא ירדה שכינה למטה והכתיב (שמות יט, כ) וירד ה' על הר סיני	סוכה ה:א
למעלה מעשרה טפחים והכתיב (זכריה יד, ד) ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים למעלה מעשרה טפחים	סוכה ה:א
ולא עלו משה ואליהו למרום והכתיב (שמות יט, ג) ומשה עלה אל האלהים	סוכה ה:א
למטה מעשרה והכתיב (מלכים ב, יא) ויעל אליהו בסערה השמים	סוכה ה:א
בשלמא ארון תשעה דכתיב (שמות כה, ז) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו	סוכה ה:א
דכתיב (בראשית לג, ז) כראות פני אלהים ותרצני תפשת מרובה לא תפשת תפשת מועט תפשת	סוכה ה:ב
ונילף מכרוב דכתיב (שמות כה, כ) אל הכפורת יהיו פני הכרובים	סוכה ה:ב
ר' חייא בר אשי אמר רב שיעורין חציצין ומחיצין הלכה למשה מסיני שיעורין דאורייתא נינהו דכתיב (דברים ת, ח) ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ואמר רב חנין כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר חטה לבית המנוגע	סוכה ה:ב
כלי בעלי בתים שיעורין כרמונים (דברים ת, ח) ארץ זית שמן (ודבש) ארץ שכל שיעוריה כזיתים כל שיעוריה סלקא דעתך הא איכא הני דאמרין אלא אימא שרוב שיעוריה כזיתים דבש ככותבת הגסה	סוכה ו:א
אסמכתא בעלמא הוא חציצין דאורייתא נינהו דכתיב (ויקרא יד, ט) ורחץ (את בשרו) במים שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין המים	סוכה ו:א
רבנן סברי יש אם למסורת (ויקרא כג, מב) בסכת בסכת בסכות הרי כאן ארבע דל חד לגופיה פשו להו תלתא שתים כהלכתן ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקמה אטפח	סוכה ז:ב
ת"ר חמתה מחמת סיכוך ולא מחמת דפנות רבי יאשיהו אומר אף מחמת דפנות אמר רב יימר בר שלמיה משמיה דאביי מ"ט דרבי יאשיהו דכתיב (שמות מ, ג) וסכות על הארון את הפרוכת פרוכת מחיצה וקא קרייה רחמנא סככה אלמא מחיצה כסכך בעינן ורבנן ההוא דניכוף ביה פורתא דמחזי כסכך	סוכה ז:ב
סוכה ישנה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין ואיזו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה: גמ' מ"ט דבית שמאי אמר קרא (ויקרא כג, לד) חג הסוכות שבעת ימים לה' סוכה העשויה לשם חג בעינן ובית הלל ההוא מיבעי ליה לכדרב ששת דאמר רב ששת משום ר"ע מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה ת"ל חג הסוכות שבעת ימים להשם	סוכה ט:א
מאי טעמייהו דבית שמאי כתיב קרא אחרינא (דברים טז, ג) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים סוכה העשויה לשם חג בעינן ובית הלל ההוא מיבעי ליה לעושיין סוכה בחולו של מועד ובית שמאי סבירא להו כרבי אליעזר דאמר אין עושיין סוכה בחולו של מועד	סוכה ט:א
שאני התם דאמר קרא (דברים כב, יב) גדילים תעשה לך לשם חובך הכא נמי חג הסוכות תעשה לך לשם חובך	סוכה ט:א
ההוא מיבעי ליה למעוטי גזולה התם נמי מיבעי ליה למעוטי גזולה התם כתיב קרא אחרינא (במדבר טו, לח) ועשו להם משלהם	סוכה ט:א
ת"ר (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו ולא בסוכה שתחת הסוכה ולא בסוכה שתחת האילן ולא בסוכה שבתוך הבית	סוכה ט:ב
ועוד תניא גבי סוכה (דברים טז, ג) תעשה ולא מן העשוי מכאן אמרו הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבן פסולה היכי דמי אילימא בשלא קצצן מאי איריא משום תעשה ולא מן העשוי תיפוק ליה דמחוברין נינהו אלא בשקצצן וקתני פסולה ושי"מ דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן	סוכה יא:ב
ואם לא אגדו כשר אי ר' יהודה כי לא אגדו אמאי כשר אי רבנן אמאי מצוה לעולם רבנן היא ומשום שנאמר (שמות טו, ב) זה אלי ואנוהו התנאה לפניו במצות	סוכה יא:ב
זה הכלל כל דבר שמקבל טומאה כו' מה"מ אמר ריש לקיש אמר קרא (בראשית ב, ו) ואד יעלה מן הארץ מה אד דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ אף סוכה דבר שאין מקבל טומאה וגידולו מן הארץ	סוכה יא:ב
אי מה חגיגה בעלי חיים אף סוכה נמי בעלי חיים כי אתא רבין אמר ר' יוחנן אמר קרא (דברים טז, ג) באספך מגרנך ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר ואימא גורן עצמו ויקב עצמו	סוכה יב:א
ר' ירמיה ושדא ביה נרגא רב אשי אמר מגרנך ולא גורן עצמו מיקבך ולא יקב עצמו רב חסדא אמר מהכא (נחמיה ת, טו) צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמר ועלי עץ עבות היינו הדס היינו עץ עבות אמר רב חסדא הדס שוטה לסוכה ועץ עבות ללולב	סוכה יב:א
מר רבא שאני שוורים הואיל ועשויים להגין על בני מעים שלהן שנאמר (איוב י, יא) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידיים תסוככני	סוכה כא:ב
אמר רב המנונא אמר רב מנין שאפי' שיחת תלמידי חכמים צריכה לימוד שנאמר (תהלים א, ג) ועלהו לא יבול	סוכה כא:ב

מני רבי מאיר היא דתניא העושה סוכתו על גבי בהמה ר"מ מכשיר ורבי יהודה פוסל מ"ט דרבי יהודה אמר קרא (דברים טז, יג) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים סוכה הראויה לשבעה שמה סוכה סוכה שאינה ראויה לשבעה לא שמה סוכה הרי עשויה בידי אדם: אמר ר' יוסי הגלילי אמרו אף אין כותבין עליו גיטי נשים מ"ט דר' יוסי הגלילי דתניא (דברים כד, א) ספר אין לי אלא ספר מנין לרבות כל דבר תלמוד לומר וכתב לה מכל מקום אם כן מה ת"ל ספר לומר לך מה ספר דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל אף כל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל ורבנן אי כתב בספר כדקאמרת השתא דכתיב ספר לספירת דברים בעלמא הוא	סוכה כג:א
שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה חולין ומשמשיהן פטורין מן הסוכה אוכלין ושותין עראי חוץ לסוכה: גמ' מה"מ דת"ר (דברים ו, ז) בשבתך בביתך פרט לעוסק במצוה ובלכתך בדרך פרט לחותן והעוסק במצוה פטור מן המצוה מהכא נפקא מהתם נפקא דתניא (במדבר ט, ו) ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם וגו' אותם אנשים מי היו נושאי ארונו של יוסף היו דברי ר' יוסי הגלילי	סוכה כה:א
ר"ע אומר מישאל ואלצפן היו שהיו עוסקין בנדב ובהיהוה ר' יצחק אומר אם נושאי ארונו של יוסף היו כבר היו יכולין ליטהר אם מישאל ואלצפן היו יכולין היו ליטהר אלא עוסקין במת מצוה היו שחל שביעי שלהן להיות בערב פסח שנאמר (במדבר ט, ו) ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא אין יכולין לעשות הא למחר יכולין לעשות	סוכה כה:ב
א"ר אבא בר זבדא אמר רב אבל חייב בכל מצות האמורות בתורה חוץ מתפילין שהרי נאמר בהן פאר מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כד, ז) פארך חבוש עליך וגומר	סוכה כה:ב
וה"מ ביום ראשון דכתיב (עמוס ח, י) ואחריתה כיום מר	סוכה כה:ב
ועוד אמר ר' אליעזר מי שלא אכל [לילי] יום טוב הראשון ישלים לילי יו"ט האחרון של חג וחכמים אומרים אין לדבר תשלומין ועל זה נאמר (קהלת א, טו) מעות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות	סוכה כז:א
אין יוצאין מסוכה לסוכה ואין עושין סוכה בחולו של מועד וחכמים אומרים יוצאין מסוכה לסוכה ועושין סוכה בחולו של מועד ושיון שאם נפלה שחוזר ובונה בחולו של מועד מ"ט דר' אליעזר אמר קרא (דברים טז, יג) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים עשה סוכה הראויה לשבעה ורבנן הכי קאמר רחמנא עשה סוכה בחג ושיון שאם נפלה שחוזר ובונה אותה בחולו של מועד פשיטא מהו דתימא האי אחריתי היא ואינה לשבעה קמ"ל	סוכה כז:ב
תניא ר' אליעזר אומר כשם שאין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חבירו דכתיב (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים משלכם כך אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו דכתיב חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים משלך	סוכה כז:ב
וחכמים אומרים אל"פ שאמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חבירו אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו דכתיב (ויקרא כג, מב) כל האזרח בישראל ישבו בסוכות מלמד שכל ישראל ראויים לישוב בסוכה אחת	סוכה כז:ב
אמר לו אלעאי אינך משובתי הרגל שהיה ר' אליעזר אומר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל דכתיב (דברים יד, כו) ושמת אתה וביתך	סוכה כז:ב
והאמר ר' יצחק מניין שחייב אדם להקביל פני רבו ברגל שנא' (מלכים ב ד, כג) מדוע את הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת מכלל דבחדש ושבת מיחייב איניש לאקבולי אפי רביה לא קשיא הא דאזיל ואתי ביומיה הא דאזיל ולא אתי ביומיה	סוכה כז:ב
אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וחמורים וגזרות שוות תקופות וגימטריאות שיחת מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים משלות כובסין משלות שועלים דבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן היות דאביי ורבא לקיים מה שנאמר (משלי ח, כא) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא	סוכה כח:א
מה"מ דת"ר אזרח זה אזרח (ויקרא כג, מב) האזרח להוציא את הנשים כל לרבות את הקטנים	סוכה כח:א
והשתא דאמרת סוכה הלכתא קרא למה לי לרבות את הגרים סד"א (ויקרא כג, מב) האזרח בישראל אמר רחמנא ולא את הגרים קמ"ל	סוכה כח:ב
ת"ר כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מה"מ דת"ר (ויקרא כג, מב) תשבו כעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע וביתו עראי	סוכה כח:ב
ואין לך כל אומה ואומה שלוקה שאין אלהיה לוקה עמה שנאמר (שמות יב, יב) ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים	סוכה כט:א
ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום אין מתיראין מכל אלו שנאמר (ירמיהו י, ב) כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה עובדי כוכבים יחתו ואין ישראל יחתו	סוכה כט:א
בשביל ארבעה דברים נכסי בעלי בתים יוצאין לטמיון על כובשי שכר שכיר ועל עושקי שכר שכיר ועל שפורקין עול מעל צואריהן ונותנין על חבריהן ועל גסות הרוח וגסות הרוח כנגד כולן אבל בענוים כתיב (תהלים לז, יא) וענוים יירשו ארץ והתענגו על רוב שלום	סוכה כט:ב
קא פסיק ותני לא שנא ביו"ט ראשון ולא שנא ביום טוב שני בשלמא יבש הדר בעינן וליכא אלא גזול בשלמא יום טוב ראשון דכתיב (ויקרא כג, מ) לכם משלכם אלא ביום טוב שני אמאי לא א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי	סוכה כט:ב
משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה שנאמר (מלאכי א, יג) והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה גזול דומיא דפסח מה פסח לית ליה תקנתא אף גזול לית ליה תקנתא	סוכה ל:א
לא שנא לפני יאוש ולא שנא לאחר יאוש בשלמא לפני יאוש (ויקרא א, ב) אדם כי יקריב מכם אמר רחמנא ולא דידיה הוא אלא לאחר יאוש הא קנייה ביאוש אלא לאו משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה	סוכה ל:א
וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב (ישעיהו סא, ח) כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עוברי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונא גזל בעולה ממני ילמדו בני ובריחו עצמן מן הגזל	סוכה ל:א
תניא ר' יהודה אומר משום ר' טרפון (ויקרא כג, מ) כפות תמרים כפות אם היה פרוד יכפתנו אמר ליה רבינא לרב אשי ממאי דהאי כפות תמרים דלולבא הוא אימא חרותא בעינא כפות וליכא ואימא אופתא כפות מכלל דאיכא פרוד והאי כפות ועומד לעולם	סוכה לב:א
אמר אביי (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום כתיב אמר ליה רבא תוספאה לרבינא ואימא תרתי כפי דתמרי כפת כתיב ואימא חדא להווא כף קרי ליה	סוכה לב:א

סוכה לב:ב	תנו רבנן (ויקרא כג, מ) ענף עץ עבות שענפיו חופין את עצו ואי זה הוא הוי אומר זה הדס ואימא זיתא בעינן עבות וליכא ואימא דולבא בעינן ענפיו חופין את עצו וליכא ואימא הירדוף
סוכה לב:ב	אמר אביי (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וליכא רבא אמר מהכא (זכריה ת, יט) האמת והשלום אהבו
סוכה ג:א	דת"ר לולב מצוה לאוגדו ואם לא אגדו כשר מגי אי רבי יהודה כי לא אגדו אמאי כשר אי רבנן מאי מצוה קא עביד לעולם רבנן ומצוה משום (שמות טו, ב) זה אלי ואנוהו
סוכה ג:ב	ת"ר (ויקרא כג, מ) ערבי נחל הגדילין על הנחל דבר אחר ערבי נחל שעלה שלה משוך כנחל תניא אידך ערבי נחל אין לי אלא ערבי נחל של בעל ושל הרים מניין ת"ל ערבי נחל מכל מקום
סוכה לד:א	ת"ר ערבי נחל הגדילות על הנחל פרט לצפצפה הגדילה בין ההרים א"ר זירא מאי קראה (יחזקאל יז, ה) קח על מים רבים צפצפה שמו א"ל אביי ודילמא פרושי קא מפרש קח על מים רבים ומאי ניהו צפצפה א"כ מאי שמו
סוכה לד:ב	תניא רבי ישמעאל אומר (ויקרא כג, מ) פרי עץ הדר אחד כפת תמרים אחד ענף עץ עבות שלשה ערבי נחל שתיים
סוכה לה:א	ת"ר (ויקרא כג, מ) פרי עץ הדר עץ שטעם עצו ופריו שוה הוי אומר זה אתרוג ואימא פלפלין
סוכה לה:א	רבי מאיר אומר ממשמע שנאמר (ויקרא יט, כג) ונטעתם כל עץ איני יודע שהוא עץ מאכל מה ת"ל עץ מאכל עץ שטעם עצו ופריו שוה הוי אומר זה פלפלין ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה
סוכה לה:א	ואין א"י חסרה כלום שנאמר (דברים ת, ט) לא תחסר כל בה
סוכה לה:ב	שאני עיסה דאמר קרא (במדבר טו, כ) עריסותיכם עריסותיכם תרי זימני
סוכה לז:א	עד כאן לא קאמר ר"ע הכא דבעינן הדר וליכא אבל התם כרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קאמר ר"ש התם אלא דכתיב (דברים יד, כב) עשר תעשר את כל תבואת זרעך כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה אבל הכא כרבנן סבירא ליה
סוכה לז:א	לא מצא ארבעת מינין יהא יושב ובטל והתורה אמרה בסוכות תשבו שבעת ימים סוכה של כל דבר וכן בעזרא אומר (נחמיה ה, יט) צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות (ועשו) סוכות ככתוב
סוכה לז:א	אמרי בי רב עשרה מיני ארזים הן שנא' (ישעיהו מא, יט) אתן במדבר ארז שיטה והדס וגומר
סוכה לז:א	אמר רבא מנא אמינא לה דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה דתנן אזור קצר מספקו בחוט ובכוש וטובל ומעלה ואוחז באזור ומזה אמאי (במדבר יט, יח) ולקח וטבל אמר רחמנא אלא לאו ש"מ לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה
סוכה לז:ב	וקאמר היכן מנענעין תנן התם שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה מניח שתי הלחם על גבי שני הכבשין ומניח ידו תחתיהן ומניף ומוליך ומביא מעלה ומוריד שנאמר (שמות כט, כז) אשר הונף ואשר הורם א"ר יוחנן מוליך ומביא למי שהארבע רוחות שלו מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו
סוכה לח:ב	הלכתא גיברתא איכא למשמע ממנהגא דהלילא הוא אומר הללויה והן אומרים הללויה מכאן שמצוה לענות הללויה הוא אומר (תהלים קיג, א) הללו עבדי ה' והן אומרין הללויה מכאן שאם היה גדול מקרא אותו עונה אחריו הללויה הוא אומר הודו לה' והן אומרים הודו לה' מכאן שמצוה לענות ראשי פרקים
סוכה לח:ב	אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא מנין לשומע כעונה דכתיב (מלכים ב כג, טז) את (הדברים) אשר קרא (יאשיהו) וכי יאשיהו קראן והלא שפן קראן דכתיב ויקראוהו שפן (את כל הדברים האלה) לפני המלך אלא מכאן לשומע כעונה
סוכה לח:ב	אמר רב אחא בר יעקב לא סלקא דעתך דכתיב (מלכים ב כג, יט) יען רך לבבך ותכנע לפני ה' בשמעך (את הדברים האלה) בשמעך ולא בקראך
סוכה לט:א	כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן ומאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא דאמר רב נחמן בר יצחק דכתיב (שמואל ב יח, כג) וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבור את הכושי אביי אמר מהכא (בראשית לג, ג) והוא עבר לפניו ואיבעית אימא מהכא (מיכה ב, יג) ויעבור מלכם לפניו וה' בראשם
סוכה מ:א	עלי קנים ועלי גפנים שגבנן לחובה על פני השדה לקטן לאכילה יש בהן משום קדוש' שביעית לקטן לעצים אין בהן משום קדושת שביעית שאני התם דאמר קרא (ויקרא כה, ו) לכם לאכלה לכם דומיא דלאכלה
סוכה מ:ב	ור' אלעזר האי קרא דר' יוחנן מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא (ויקרא כה, יב) כי יובל היא קדש מה קדש תופס את דמיו אף שביעית תופסת את דמיה
סוכה מ:א	והא דקתני אחד שביעית ואחד מעשר שני מאי שביעית דמי שביעית דאי לא תימא הכי מעשר מעשר ממש והא כתיב (דברים יד, כה) וצרת הכסף בידך אלא דמי מעשר הכא נמי דמי שביעית
סוכה מ:א	מנא לן דעבדינן זכר למקדש א"ר יוחנן דאמר קרא (ירמיהו ל, יז) כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דורש אין לה דורש אין לה מכלל דבעיא דרישה
סוכה מ:א	(ויקרא כג, יד) עד עצם היום הזה עד עיצומו של יום וקסבר עד ועד בכלל ומי סבר ליה כוונתיה והא מפליג פליג עליה (דתניא) משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור אמר לו רבי יהודה והלא מן התורה הוא אסור דכתיב עד עצם היום הזה עד עיצומו של יום רבי יהודה הוא דקא טעי הוא סבר מדרבנן קאמר ולא היא מדאורייתא קאמר והא התקין קאמר מאי התקין דרש והתקין
סוכה מ:ב	מנה"מ דת"ר (ויקרא כג, מ) ולקחתם שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד לכם משלכם להוציא את השאול ואת הגזול מכאן אמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ב"ט הראשון של חג בלולבו של חבירו אלא אם כן נתנו לו במתנה
סוכה מ:ב	ת"ר קטן היודע לנענע חייב בלולב להתעטף חייב בציצית לשמור תפילין אביו לוקח לו תפילין יודע לדבר אביו לומדו תורה וק"ש תורה מאי היא א"ר המנונא (דברים לג, ד) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
סוכה מ:ב	היודע לשחוט אוכלין משחיטתו אמר רב הונא והוא שגדול עומד על גביו יכול לאכול כזית דגן מרחיקין מצואתו וממימי רגליו ארבע אמות אמר רב חסדא והוא שיכול לאוכלו בכדי אכילת פרס אמר רב חייה בריה דרב ייבא ובגדול אע"פ שאינו יכול לאכול בכדי אכילת פרס דכתיב (קהלת א, יח) ויוסיף דעת יוסיף מכאוב
סוכה מ:ב	יכול לאכול כזית צלי שוחטין עליו את הפסח שנאמר (שמות יב, ד) איש לפי אכלו רבי יהודה אומר עד שיכול לברר אכילה כיצד נותנין לו צרור וזורקו אגוז ונוטלו

מנן התורה בגבולין מנא לן דתניא (ויקרא כג, מ) ולקחתם שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד לכם משלכם להוציא את השאול ואת הגזול ביום ואפילו בשבת ראשון אפי' בגבולין	סוכה מג:א
וסוכה גופה מנלן דת"ר (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו שבעת ימים ואפי' לילות אתה אומר ימים ואפי' לילות או אינו אלא ימים ולא לילות ודין הוא נאמר כאן ימים ונאמר בלולב ימים מה להלן ימים ולא לילות אף כאן ימים ולא לילות או כלך לדרך זו נאמר כאן ימים ונאמר במלואים ימים מה להלן ימים ואפילו לילות אף כאן ימים ואפי' לילות נראה למי דומה דנין דבר שמצותו כל היום מדבר שמצותו כל היום ואל יוכיח דבר שמצותו שעה אחת	סוכה מג:א
אמר רב זביד משמיה דרבא לולב דאורייתא עבדינן שבעה זכר למקדש ערבה דרבנן לא עבדינן לה שבעה זכר למקדש למאן אילימא לאבא שאול האמר (ויקרא כג, מ) ערבי נחל כתיב שתים אחת ללולב ואחת למקדש	סוכה מד:א
ערבה וניסוך המים הלכה למשה מסיני (דניאל ד, טז) אשתומם כשעה חדא ואמר שכחום וחזרו ויסדום	סוכה מד:א
וא"ל מאי מיעבד א"ל אפקר זיתא לחשוכיא ותן פריטיא לקשקושי כרמים וקשקושי מי שרי והא תניא (שמות כג, יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה תשמטנה מלקשקש ונטשתה מלסקל	סוכה מד:ב
זהו מקום הקרנות גוחות על גבי המזבח היכי משכחת לה אלא לאו ש"מ איסוד מנח להו שמע מינה אמר רבי אבהו מאי קראה שנאמר (תהלים קיח, כז) אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח	סוכה מה:א
אמר ר"א כל הנוטל לולב באגודו והדס בעבותו מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן שנאמר אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח	סוכה מה:א
א"ר ירמיה משום רשב"י כל המצות כולן אין אדם יוצא בהן אלא דרך גדילתן שנאמר (שמות כג, טו) עצי שטים עומדים	סוכה מה:ב
והא אמר אביי לא פחות עלמא מתלתין ושיתא צדיקי דמקבלי אפי שכינה בכל יום שנאמר (ישעיהו ל, יח) אשרי כל חוכי לו ל"ו בגימטריא תלתין ושיתא הוו	סוכה מה:ב
כל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם שנאמר (שמות כב, יט) בלתי לה' לבדו	סוכה מה:ב
אמר רב הונא מ"ט דר' יוחנן בן ברוקה דכתיב (ויקרא כג, מ) כפות שנים אחת ללולב ואחת למזבח ורבנן אמרי כפת כתיב ר' לוי אומר כתמר מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים	סוכה מה:ב
אמר רב המדליק נר של חנוכה צריך לברך רבי ירמיה אמר הרואה נר של חנוכה צריך לברך מאי מברך אמר רב יהודה יום ראשון המדליק מברך שלש הרואה מברך שתים מכאן ואילך מדליק מברך שתים ורואה מברך אחת ומאי מברך ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר (של) חנוכה והיכן צונו מלא תסור ורב נחמן בר יצחק אמר (דברים לב, ז) שאל אביך ויגדך	סוכה מו:א
א"ר זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא הלכתא כרבי יהודה ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"ט דרבי יהודה דכתיב (תהלים סח, כ) ברוך ה' יום וכי ביום מברכין אותו ובלילה אין מברכין אותו אלא בא לומר לך בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו הכא נמי בכל דבר ודבר תן לו מעין ברכותיו	סוכה מו:א
שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם כלי ריקן מחזיק מלא אינו מחזיק אבל מדת הקב"ה מלא מחזיק ריקן אינו מחזיק שנא' (דברים כח, א) והיה אם שמוע תשמע וגו' אם שמוע תשמע ואם לאו לא תשמע	סוכה מו:ב
ד"א אם שמוע בישן תשמע בחדש (דברים ל, יז) ואם יפנה לבבך שוב לא תשמע	סוכה מו:ב
וא"ר זירא לא לימא איניש לינוקא דיהיבנא לך מידי ולא יהיב ליה משום דאתי לאגמוריה שיקרא שנא' (ירמיהו ט, ד) למדו לשונם דבר שקר	סוכה מו:ב
דתנן הביכורים טעונין קרבן ושיר ותנופה ולינה מאן שמעת ליה דאמר תנופה רבי יהודה וקאמר טעון לינה דתניא ר' יהודה אומר (דברים כו, ז) והנחתו זו תנופה אתה אומר זו תנופה או אינו אלא הנחה ממש כשהוא אומר והניחו הרי הנחה אמור הא מה אני מקיים והנחתו זו תנופה	סוכה מז:ב
ודלמא ר"א בן יעקב היא דתניא (דברים כו, ד) ולקח הכהן הטנא מידך לימד על הביכורים שטעונין תנופה	סוכה מז:ב
ההלל והשמחה שמונה כיצד מלמד שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג כשאר כל ימות החג: גמ' מנה"מ דת"ר (דברים טז, טו) והיית אף שמח לרבות לילי יום טוב האחרון או אינו אלא יו"ט הראשון כשהוא אומר אף חלק ומה ראית לרבות לילי יו"ט האחרון ולהוציא לילי יו"ט הראשון	סוכה מח:א
מנא הנ"מ אמר רב עינא דאמר קרא (ישעיהו יב, ג) ושאתם מים בששון וגו' הנהו תרי מיני חד שמיה ששון וחד שמיה שמחה	סוכה מח:ב
א"ל ששון לשמחה אנא עדיפנא מינך דכתיב (ישעיהו לה, ז) ששון ושמחה ישיגו וגומר	סוכה מח:ב
א"ל שמחה לששון אנא עדיפנא מינך דכתיב (אסתר ח, יז) שמחה וששון ליהודים	סוכה מח:ב
א"ל ששון לשמחה חד יומא שבקון ושיויך פרוונקא דכתיב (ישעיהו נה, יב) כי בשמחה תצאו	סוכה מח:ב
א"ר יוחנן שיתין מששת ימי בראשית נבראו שנאמר (שיר השירים ז, ב) חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן חמוקי ירכיך אלו השיתין כמו חלאים שמחוללין ויורדין עד התהום מעשה ידי אמן זו מעשה ידי אומנותו של הקב"ה	סוכה מט:א
תנא דבי ר' ישמעאל (בראשית א, א) בראשית אל תיקרי בראשית אלא ברא שית	סוכה מט:א
תניא ר' יוסי אומר שיתין מחוללין ויורדין עד תהום שנאמר (ישעיהו ה, א) אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שורק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו	סוכה מט:א
א"ר אלעזר בר צדוק לול קטן היה בין כבש למזבח במערבו של כבש ואחת לשבעים שנה פרחי כהונה יורדין לשם ומלקטין משם יין קרוש שדומה לעיגולי דבילה ובאין ושורפין אותו בקדושה שנא' (במדבר כח, ז) בקדש הסך נסך שכר להשם	סוכה מט:א
מאי דכתיב (שיר השירים ז, ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב מה יפו פעמותיהן של ישראל בשעה שעולין לרגל בת נדיב בתו של אברהם אבינו שנקרא נדיב	סוכה מט:ב

סוכה מט:ב	שנא' (תהלים מז, י) נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם אלהי יצחק ויעקב אלא אלהי אברהם שהיה תחילה לגרים
סוכה מט:ב	תנא דבי רב ענן מאי דכתיב (שיר השירים ז, ב) חמוקי ירכיך למה נמשלו דברי תורה כיךך לומר לך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר
סוכה מט:ב	והיינו דא"ר אלעזר מאי דכתיב (מיכה ו, ח) הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך עשות משפט זה הדין ואהבת חסד זו גמילות חסדים והצנע לכת עם אלהיך זו הוצאת המת והכנסת כלה לחופה
סוכה מט:ב	א"ר אלעזר גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות שנאמר (משלי כא, ג) עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח
סוכה מט:ב	וא"ר אלעזר גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה שנאמר (הושע י, יב) זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד אם אדם זורע ספק אוכל ספק אינו אוכל אדם קוצר ודאי אוכל
סוכה מט:ב	וא"ר אלעזר כל העושה צדקה ומשפט כאילו מילא כל העולם כולו חסד שנאמר (תהלים לג, ה) אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ
סוכה מט:ב	שמה תאמר כל הבא לקפוץ קופץ ת"ל (תהלים לו, ח) מה יקר חסדך אלהים (חסד ה' מלאה הארץ) וגו
סוכה מט:ב	יכול אף ירא שמים כן ת"ל (תהלים קג, יז) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו
סוכה מט:ב	א"ר חמא בר פפא כל אדם שיש עליו חן בידוע שהוא ירא שמים שנא' חסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו
סוכה מט:ב	מאי דכתיב (משלי לא, כו) פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד אלא תורה לשמה זו היא תורה של חסד שלא לשמה זו היא תורה שאינה של חסד
סוכה נא	אע"פ שהעליונה מגולה אין בה משום גילוי מפני שארס נחש דומה לספוג צף ועומד במקומו אפילו תימא רבי נחמיה אימר דאמר ר' נחמיה להדיט אבל לגבוה מי אמר ולית ליה לרבי נחמיה (מלאכי א, ח) הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר ה' צבאות
סוכה נב	איתמר רב יהודה ורב עינא חד תני שואבה וחד תני חשובה אמר מר זוטרא מאן דתני שואבה לא משתבש ומאן דתני חשובה לא משתבש מאן דתני שואבה לא משתבש דתני חשובה לא משתבש
סוכה נב	ר' יוסי בר יהודה דריש ריבוי ומיעוטי רבי דריש כללי ופרטי (שמות כה, לא) ועשית מנורת כלל זהב טהור פרט מקשה תעשה המנורה חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת
סוכה נא:ב	אמר אביי וכולהו קטלינהו אלכסנדרוס מוקדן מ"ט איענשו משום דעברי אהאי קרא (דברים יז, טז) לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד
סוכה נא:ב	ואינהו הדור אתו כי אתא אשכחניהו דהוו קרו בסיפרא (דברים כח, מט) ישא ה' עליך גוי מרחוק
סוכה נב:א	פליגי בה רבי דוסא ורבנן חד אמר על משיח בן יוסף שנהרג וחד אמר על יצה"ר שנהרג בשלמא למאן דאמר על משיח בן יוסף שנהרג היינו דכתיב (זכריה יב, ז) והביטו אלי את אשר דקרו וספרו עליו כמספד על היחיד אלא למאן דאמר על יצר הרע שנהרג האי הספידא בעי למעבד שמחה בעי למעבד
סוכה נב:א	ולעתיד לבא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים צדיקים נדמה להם כהר גבוה ורשעים נדמה להם כחוט השערה הללו בוכין והללו בוכין וצדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה ואף הקב"ה תמה עמהם שנאמר (זכריה ח, ו) כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא
סוכה נב:א	א"ר אסי יצה"ר בתחילה דומה לחוט של בוכיא ולבסוף דומה כעבותות העגלה שנאמר (ישעיהו ה, יח) הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה
סוכה נב:א	תנו רבנן משיח בן דוד שעתיד להגלות במהרה בימינו אומר לו הקב"ה שאל ממני דבר ואתן לך שנאמר (תהלים ב, ז) אספרה אל חוק וגו' אני היום ילדתיך (תהלים ב, ח) שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
סוכה נב:א	וכיון שראה משיח בן יוסף שנהרג אומר לפניו רבש"ע איני מבקש ממך אלא חיים אומר לו חיים עד שלא אמרת כבר התנבא עליך דוד אביך שנאמר (תהלים כא, ה) חיים שאל ממך נתתה לו וגו
סוכה נב:א	שבעה שמות יש לו ליצה"ר הקב"ה קראו רע שנאמר (בראשית ח, כא) כי יצר לב האדם רע מנעוריו
סוכה נב:א	משה קראו ערל שנאמר (דברים יז, טז) ומלתם את ערלת לבבכם
סוכה נב:א	דוד קראו טמא שנאמר (תהלים נא, יב) לב טהור ברא לי אלהים מכלל דאיכא טמא
סוכה נב:א	שלמה קראו שונא שנאמר (משלי כה, כא) אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חותה על ראשו וה' ישלם לך אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו
סוכה נב:א	ישעיה קראו מכשול שנאמר (ישעיהו נז, יד) סולו סולו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי
סוכה נב:א	יחזקאל קראו אבן שנאמר (יחזקאל לו, כו) והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר
סוכה נב:א	יואל קראו צפוני שנאמר (יואל ב, כ) ואת הצפוני ארחיק מעליכם
סוכה נב:א	יואל ב, כ ואת הצפוני ארחיק מעליכם ת"ר ואת הצפוני ארחיק מעליכם זה יצה"ר שצפון ועומד בלבו של אדם והדחיתו אל (ארץ ציה ושממה למקום שאין בני אדם מצויין להתגרות בהן את פניו אל הים הקדמוני שנתן עיניו במקדש ראשון והחריבו והרג תלמידי חכמים שבו וסופו אל הים האחרון שנתן עיניו במקדש שני והחריבו והרג תלמידי חכמים
סוכה נב:א	אמר רבי יצחק יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום שנאמר (בראשית ו, ה) רק רע כל היום

רע כל היום אמר רבי שמעון בן לקיש יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו שנאמר (תהלים לז, לב) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו	סוכה גב:ב
ואלמלא הקב"ה שעוזר לו אינו יכול לו שנאמר' (תהלים לז, לג) השם לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו	סוכה גב:ב
תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ אם אבן הוא נימוח דכתיב (ישעיהו נה, א) הוי כל צמא לכו למים וכתוב (איוב יד, יט) אבנים שחקו מים	סוכה גב:ב
אם ברזל הוא מתפוצץ דכתיב (ירמיהו כג, כט) הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע	סוכה גב:ב
א"ר יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעוה"ז ומעיד עליו לעולם הבא שנאמר (משלי כט, כא) מפנק מנוער עבדו ואחריתו יהיה מנון	סוכה גב:ב
רב הונא רמי כתיב (הושע ד, יב) כי רוח זנונים התעה וכתוב (הושע ה, ד) בקרבם בתחלה התעם ולבסוף בקרבם	סוכה גב:ב
אמר רבא בתחלה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש שנאמר (שמואל ב יב, ד) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקרנו לעשות לאורח וכתוב ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו	סוכה גב:ב
אמר רבי יוחנן אבר קטן יש לו לאדם מרעיבו שבע משביעו רעב שנאמר (הושע יג, ו) כמרעייתם וישבעו וגו'	סוכה גב:ב
ארבעה מתחרט עליהן הקב"ה שבראם ואלו הן גלות כשדים ושמעאלים ויצר הרע גלות דכתיב (ישעיהו נב, ה) ועתה מה לי פה נאם ה' כי לקח עמי חנם וגומר	סוכה גב:ב
כשדים דכתיב (ישעיהו כג, יג) הן ארץ כשדים זה העם לא היה	סוכה גב:ב
ישמעאלים דכתיב (איוב יב, ו) ישליו אהלים לשודדים ובטוחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו	סוכה גב:ב
יצר הרע דכתיב (מיכה ד, ו) ואשר הרעתי	סוכה גב:ב
אמר רבי יוחנן אלמלא שלש מקראות הללו נתמוטטו רגליהם של שונאיהן של ישראל חד דכתיב ואשר הרעתי וחד דכתיב (ירמיהו יח, ו) הנה כחומר ביד היוצר כן אתם וגו' ואידך (יחזקאל לו, כו) והסרתני את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר רב פפא אמר אף מהאי נמי (יחזקאל לו, כז) ואת רוחי אתן בקרבכם וגו' (זכריה ב, ג) ויראני ה' ארבעה חרשים מאן ניהו ארבעה חרשים אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא משיח בן דוד ומשיח בן יוסף ואליהו וכהן צדק	סוכה גב:ב
שהיה נוטל שתי יריכות של שור הגדול שלקוח באלף זוז ומהלך עקב בצד גודל ולא הניחוהו אחיו הכהנים לעשות כן משום (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך	סוכה גב:ב
אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן אם אני כאן הכל כאן ואם אני כהן מי כאן הוא אומר כן למקום שאני אוהב שם רגלי מוליכות אותי אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לא אבא אל ביתך שנאמר (שמות כ, כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך	סוכה גב:ב
ר"י סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ורבנן סברי תקיעה לחוד ותרועה לחוד מ"ט דרבי יהודה אמר קרא (במדבר י, ה) ותקעתם תרועה (וכתיב תרועה יתקעו הא כיצד תקיעה ותרועה אחת היא) ורבנן ההוא לפשוטה לפניו ולאחריה הוא דאתא ור' יהודה לפניו ולאחריה מנליה נפקא ליה משנית ורבנן מאי טעמייהו דכתיב (במדבר י, ז) ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו ואי ס"ד תקיעה תרועה אחת היא אמר רחמנא פלגא דמצוה עביד ופלגא לא עביד	סוכה גב:ב
נשא אחיתופל ק"ו בעצמו ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים לעשות שלום לכל העולם כולו על אחת כמה וכמה	סוכה גב:ב
ר' אחא בר חנינא מדרומא אייתי מתניתא בידיה (במדבר י, ח) ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות שאין ת"ל יתקעו שכבר נאמר (במדבר י, י) ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם	סוכה גב:ב
בראשון מה היו אומרים (תהלים כט, א) הבו לה' בני אלים	סוכה גב:ב
בשני מה היו אומרים (תהלים נ, טז) ולרשע אמר אלהים	סוכה גב:ב
בשלישי מה היו אומרים (תהלים צד, טז) מי יקום לי עם מרעים	סוכה גב:ב
ברביעי מה היו אומרים (תהלים צד, ח) בינו בווערים בעם	סוכה גב:ב
בחמישי מה היו אומרים (תהלים פא, ז) הסירותי מסבל שכמו	סוכה גב:ב
בששי מה היו אומרים (תהלים פב, ה) ימוטו כל מוסדי ארץ	סוכה גב:ב
ת"ר מנין שכל המשמרות שוות באימורי הרגלים ת"ל (דברים יח, ו) ובא בכל אות נפשו ושרת יכול אף בשאר ימות השנה כן תלמוד לומר מאחד שעריך לא אמרתי אלא בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד	סוכה גב:ב
תנו רבנן מנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים תלמוד לומר (דברים יח, ח) חלק כחלק יאכלו כחלק עבודה כך חלק אכילה	סוכה גב:ב
אילימא קרבנות מהתם נפקא (ויקרא ז, ט) לכהן המקריב אותה לו תהיה	סוכה גב:ב
אלא לחם הפנים יכול אף בחובות הבאות שלא מחמת הרגל ברגל ת"ל (דברים יח, ח) לבד ממכריו על האבות מה מכרו האבות זה לזה אני בשבתי ואתה בשבתך	סוכה גב:ב

